

Linna-Peurala kyläyhdistyksen lausunto luonnoksesta alueidenkäyttölainsäädännön (erityisesti 16 §) - 10.7.2025

1. Yleinen kanta ja lakiluonnoksen puoltaminen

Linna-Peurala kyläyhdistys kiittää mahdollisuudesta lausua luonnoksesta uudeksi alueidenkäyttölainsäädännön. Yhdistys katsoo, että esitys 16 §:n säännöksestä vähimmäisetasuudesta asutukseen on sekä perusteltu että välttämätön. Lakiesityksen perusteluita tulee kuitenkin vahvistaa – suojaetäisyyden tarve ja soveltuvuus Suomessa on osoitettu sekä käytännössä että lukuisin tutkimuksin.

Maakuntakaavan ohjaavaa roolia ei saa kuitenkaan heikentää – seudullisesti/maakunnallisesti merkittävien kokoisten hankkeiden (yleensä vähintään 8–10 voimalaa) vaativat vastaisuudessaakin maakuntatason alustavaa arviointia ja valintaa, johon kunnilla ei ole riittävää osaamista tai tahtotilaa.

2. Suojaetäisyyden tarve ja perustelut

Esitetty suojaetäisyys (vähintään 8 x voimalan kokonaiskorkeus) tulee koskea lakisääteisenä vireillä olevia tuulivoimakkaavoja 1.1.2026 alkaen.

Ohjauksessa tulee huomioida, että sääntelyä pyritään jo nyt kiertämään kiirehtimällä puutteellisia kaavoja ennen lain voimaantuloa. Vastaavalla tavalla tulee huomioida, että maakuntakaavaan kuuluvien tv-alueiden valinnan kriteerejä saatetaan pyrkiä poliittisen paineen takia heikentämään kattamaan myös todellisia pienhankkeita. Yhdistys ei kannata suostumusmenettelyä, sillä siihen liittyy riskejä kiinteistön/maanomistajien painostuksesta ja 'ostamisesta'.

Lakiehdotuksessa suojaetäisyys ei koske maakuntakaavan tv-alueita, mikä on valitettavaa, sillä puutteellisten 2/2014 melumallinnusohjeiden soveltaminen ja virheet sen käytössä ovat johtaneet melutason ja suojaetäisyyden alimitoitukseen. Suomen tulee vastedes päivittää melumallinnuksen – ja mittauksen ohjeet vastaamaan uusinta tietoa ja todellista tilannetta, jotta myös maakuntakaavan alaisten voimaloiden suojaetäisyys määritellään riittävällä tavalla. Voimalat tulee asettaa ympäristöluvan varaiseksi toiminnaksi, kuten esim. muu teollisuustoiminta ja useat maatalouden toimet.

Vähimmäisetasuslainsäädäntö on välttämätön tuulivoimarakentamisen sosiaalisen hyväksyttävyyden turvaamiseksi ja ympäristövaikutusten hallitsemiseksi – vaihtoehtoiset tavat (esim. osallistuminen, keskustelu, ymv) eivät estä liian lähelle sijoitettujen voimaloiden aiheuttamia merkittäviä haittoja. [Luken \(2024\)](#) selvitysten mukaan tuulivoiman sosiaalinen hyväksyttävyys on sitä heikompaa, mitä lähempänä voimala sijaitsee.

Etäisyys ei korvaa hankekohtaisia mallinnuksia ja arviointoja, vaan täydentää niitä. Tämä on linjassa alueidenkäyttölain 1 §:n yleisten tavoitteiden sekä 7 §:n maankäytön suunnittelun periaatteiden kanssa, joissa korostetaan vaikutusten arviointia ja yhteensovittamista. Käytäntö on osoittanut, että tuulivoimayhtiöillä ja kunnilla ei yleensä ole halua tai kykyä arvioida vaikutuksia, ja YVA-menettelyt jäävät usein puutteellisiksi.

Suojaetäisyys vähentää haitallisia ympäristövaikutuksia ja luonnon monimuotoisuuden heikentymistä, ohjaamalla tuulivoimatuotantoa suurempiin ryhmittymiin. Erityisesti maakuntakaavan tv-alueet sijoittuvat yleensä paremmin luonnon, ekologisten käytävien, pohjavesien ja sähköverkon sijainnin näkökulmasta.

Suojaetäisyys huomioi turbiinien kasvavan kokoluokan ja siten niiden laajenevat ympäristövaikutukset – se tuo kaivattua selkeyttä ja ennakoitavuutta. Tällä hetkellä nimenomaan pienhankkeita tuodaan hallitsemattomasti aivan asukkaiden välittömään läheisyyteen. Moni kylä elää jatkuvassa epävarmuudessa. Suojaetäisyys hillitsee tilanteita, joissa yksittäisten tuulivoimayhtiöiden ja maanomistajien kaupalliset tavoitteet ajavat asukkaiden hyvinvoinnin ja omaisuudensuojan sekä luonnon edelle. Esimerkiksi Keski-Suomen Suomenselkä on korkeaa aluetta, jossa on vanhaa mälle sijoittuvaa asutusta. Alueen maanomistajiin kuuluu hyvin paljon suurmaanomistajia, jotka yhteistyössä tuulivoimayhtiöiden kanssa laativat vuokrasopimukset asukkaista, pienmaanomistajista ja paikallisesta luonnosta välittämättä.

Ehdotettu suojaetäisyys ei rajoita kunnan itsemääräämisoikeutta, kaavoitusvaltaa tai maanomistajan perusoikeuksia, vaan asettaa kohtuulliset rajat eri oikeuksien tasapainottamiseksi. Se ei estä hankkeita, vaan asettaa kohtuulliset rajat - ilman sitä kansalaisten omaisuudensuoja, terveys ja elinympäristön laatu jäävät suojaamatta. Se lieventää tuulivoimamelun ja välkkeen vaikutuksia, ja maisemaan ja omaisuuden arvoon kohdistuvia haittoja. Samalla vähennetään oikeudellisia konflikteja, valitusprosesseja ja turvataan elinympäristöä.

3. Melumelumallinnus on riittämätön – myös maisema, välke, elinympäristö ja omaisuudenhaittojen lieventäminen vaativat suojaetäisyyttä

Nykyinen YVA-menettely ei usein kykene sovittamaan yhteen tuulivoimarakentamisen, luonnon ja asukkaiden tarpeita. Taloudelliset tavoitteet, kuten kiinteistöverot ja maanvuokratulot, ajavat monissa kunnissa vaikutusarvioinnin ohi. Selvitykset ovat usein puutteellisia, eikä viranomaisten suosituksia tai päivitysvaatimuksia noudateta kaavoituksessa (esim. Multian Nikaran hanke, jo 3s YVA selostus/päivitys).

Suojaetäisyyden määrittely nojaa nykyisin pääasiassa YM OH 2/2014-ohjeeseen perustuvaan melumallinnukseen, joka ei yksin riitä turvaamaan riittävää etäisyyttä. Käytössä oleva ohjeistus on vuodelta 2014, eikä se ota huomioon nykyaikaisia tutkimuksia tai melun erityispiirteitä, kuten amplitudimodulaatiota, sääolosuhteita tai voimaloiden keskinäisen etäisyyden vaikutuksia (jättöpyörre). Mallinnukset aliarvioivat toistuvasti melun leviämistä, erityisesti pientaajuuksilla ja inversiotilanteissa.

Mallinnuksessa käytetään usein alempia melupäästöarvoja kuin valmistajan takaamat takuuarvot, eikä topografisia korjauksia tai epävarmuustekijää aina oteta huomioon ohjeen mukaisesti. Voimaloiden keskinäiset etäisyydet eivät noudata alan suosituksia, jolloin melumallinnuksen lähtökohta on jo virheellinen. Tämä johtaa liian mataliin mallinnustuloksiin. Vaasan hallinto-oikeuden ja KHO:n [pääöksistä](#) huolimatta amplitudimodulaation vaikutusta ei edelleenkään sisällytetä arvioihin. Mm. Tanskassa ja Saksassa käytäntö on tiukempi.

Kansainvälisten tutkimusten (esim. [Ruotsi 2013](#), [Flinders yliopisto 2021](#)) mukaan meluvaikutuksia esiintyy erityisesti yöaikaan ja useiden km etäisyydellä, mutta Suomen ohjeistus ei vastaa näihin haasteisiin. Useissa tapauksissa (esim. VTT ja THL 2020) melutasot ovat ylittäneet sallitut rajat nukkumistiloissa jopa 10–12 dB:llä.

Valvovilla viranomaisilla ei ole riittäviä resursseja arvioida melumallinnusten oikeellisuutta. Kuntien tekninen osaaminen ja tahtotila ovat rajallista, ja käytännössä riippumatonta auditointia ei ole. Ilman sääntelyn vahvistamista lakiesityksen mukaisesti, suojaetäisyyksien määrittely jää epäluotettavien mallinnusten ja puutteellisen valvonnan varaan. Lisäksi on raportoitu melumittausten manipulaatiota jopa 10 dB(A):n verran. Näiden seikkojen vuoksi ympäristö- ja terveyshaitat voivat jäädä huomioimatta kaavoituspäätöksissä.

Lukuisat tutkimukset ja käytännön havainnot puoltavat suojaetäisyyttä, joka tulisi asettua vähintään 2–3 km:n etäisyydelle. Esimerkiksi välkevaikutukset voivat ulottua yli 2 km, ja maiseman lähivaikutukset jopa 8 km päähän – molemmat kasvavat turbiinien ja lapojen kasvaessa.

Hyvinvointi- ja omaisuudensuojavaikutukset korostuvat alle 2,5–3 km etäisyyksillä, mutta niitä ei nykyisin arvioida tai huomioida riittävästi. THL:n (2020) ja Ympäristöministeriön (2016) mukaan tuulivoimalat aiheuttavat hyvinvointihaittoja erityisesti 0–2,5 km etäisyydellä. Haitallisinta on rakennuksen sisälle kuuluva pienitaajuinen ääni, jota voimistavat erityispiirteet kuten sykintä ja impulssimaisuus. Näillä piirteillä on todettu olevan merkittävä vaikutus uneen ja lepoon. TEM:n (2017) mukaan tuulivoimamelun häiritsevyydestä on olemassa johdonmukaista tieteellistä näyttöä. Meluherkkyys on yleinen ja osin geneettinen ominaisuus, jota esiintyy noin 20–40 % väestöstä – Suomessa meluherkkiä on havaittu olevan 38 % tutkituista.

Kuntalaisten kiinteistöjen arvo ja sen säilyminen ovat turvattuja sekä Suomen perustuslain 15 §:n omaisuudensuojaperiaatteella, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen pöytäkirjan nro 1, artiklan 1 nojalla – siksi omaisuudensuojasta on pidettävä huolta myös maankäyttöä säädeltäessä. Useat [riippumattomat eurooppalaiset tutkimukset](#) osoittavat, että tuulivoima laskee kiinteistöjen arvoa erityisesti 0–3 km etäisyydellä, ja vaikutus ulottuu jopa 8 km etäisyydelle asti. Vaikutuksista ja toimintatavoista on raportoitu myös mediassa (esim. [media1](#), [media 2](#), [media 3](#), [media 4](#)). Kansainvälisiä oikeustapauksia on jo syntynyt, joissa haittojen vuoksi on myönnetty korvauksia tai määrätty voimaloita suljettavaksi. Mm. Tanskassa ja Saksassa voimalan aiheuttama asunnon arvon alennus on korvausten piirissä. Suomessakin on lukuisia tapauksia, joissa tuulivoimayhtiö on kaikessa hiljaisuudessa joutunut lunastamaan kohtuuttoman melun kohteeksi joutuneen asuinkiinteistön.

4. Vaikutusten arvioinnin puutteet

Lakiesityksen vaikutusten arviointi suojaetäisyydestä on epätasapainoinen ja yksipuolinen. Esityksessä painottuvat mahdolliset kielteiset vaikutukset kuntien verotuloihin ja tuulivoimatoimijoiden liiketoimintaan, mutta positiiviset vaikutukset esim. matkailuun, metsätalouteen, kiinteistöjen arvoon ja vakuusarvon säilymisen kautta muihin investointeihin on jätetty huomiotta. Melu aiheuttaa myös terveyshaittoja ja kustannuksia.

Ympäristövastuu ja omaisuudensuoja on turvattu perustuslaissa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa. Tuulivoiman vaikutuksia ei tule arvioida vain taloudellisista

lähtökohdista, vaan myös asukkaiden oikeudesta terveelliseen ja viihtyisään ympäristöön. Suojaetäisyys lisää ennakoitavuutta, aivan kuten aurinkovoiman yleiskaavavaatimus.

Väite, että suojaetäisyys lisäisi liityntälinjoja tai huoltoteitä, ei vastaa kenttäkokemusta. Suurten maakuntakaavahankkeiden liityntälinjan pituus on keskimäärin lyhyempi kuin pienhankkeissa. Esim. Multian Nikaran hankkeen (max 8 voimalaa) liityntälinjan pituus on 28 km. Ts suurempiin kokonaisuuksiin keskittäminen edistää myös sähköverkon taloudellisuutta, ja vähentää luonnon pirstaloitumista. Huoltotietiheys ei merkittävästi poikkeaa maakuntakaavan ja ei-kaavan hankkeiden välillä.

Väite siitä, että suojaetäisyys johtaisi erämaiden rakentamiseen, ei pidä paikkaansa – on myös viranomaisen velvollisuus estää hankkeet erämaisilla ja yhtenäisillä luontoalueilla. Päinvastoin nykyisin juuri pienet, ei-maakuntakaavan hankkeet suuntautuvat herkimpiin kohteisiin. Esimerkiksi Keski-Suomessa Suomenselän alueella on havaittu tällainen kehitys, jossa lukuisia hankkeita sijoitetaan uhanalaisten lajien, kuten maakotkan, elinalueille sekä pohjavesialueille. Suojaetäisyys suojaa samalla asutusta että luonnon monimuotoisuutta. Etujärjestön näkemykset ja teot tukevat näkemystä, että erämaihin ja yhtenäisille luontoalueille sijoittumista esitetään tarkoitushakuisena esteenä suojaetäisyyden asettamiselle. Suomen Uusiutuvat sekä useat sen jäsenet ovat suhtautuneet erittäin kriittisesti yrityksiin vähentää tv-alueiden määrää erämaista mm. maakotkan ja metsäpeurojen reviireiltä (esim. [24.10.2024](#) ja [21.3.2025](#)). Vastaavalla tavalla, etujärjestö vaati tuulivoimaloiden vaikutustenarviointi raporttia (maakotkat, merilinnusto) hyllytettäväksi ja käyttökieltoon.

Viranomaisten velvollisuus on huolehtia siitä, ettei voimaloita sijoiteta erämaisiin kohteisiin, syvemmälle luontoon. Tällä hetkellä tämä toimivalta ei toteudu. Esimerkki Multialle sijoittuvasta ei-maakuntakaavan hankkeesta on [Nikaran 8 voimalan hanke](#), joka sijoittuu erämaiselle pohjavesi- ja lähdealueelle (maanvuokraaja UPM). Hankealue on useiden riippumattomien luontoselvitysten (luontotyyppi, sudenkorento- ja kanalintujen soidinselvitys) sekä [ELY perustellun päätelmän](#) näkemyksen mukaan hyvin monimuotoinen ja hiljainen alue. Birdlife on ottanut erittäin kriittisen kannan. Alue on maakotkan, metsäpeuran, useiden uhanalaisten ja tuulivoimalle alttiiden päivä- ja yöpetolintujen reviiri, Suomen eteläisin häiriöherkän ja uhanalaisen taigametsähanhen pesintä ja sulinta-alue, jne. Metson kannan tiheys on Keski-Suomen arvoa merkittävästi korkeampi, hankealueella on mm. kaksi metson suurta ja vakiintunutta soidinaluetta (plus metson ja teeren pienemmät). MAALI – ja Natura alueet sijaitsevat vain noin 500 m etäisyydellä. Liityntälinja on pitkä, lähes 30 km. Hanke pyrittiin sisällyttämään maakuntakaavaan, mutta luontoarvojen vuoksi sitä ei hyväksytty. Hankkeesta on laadittu jo 3 YVA selvitystä/päivitystä. Riippumattomien luontoselvitysten tuloksista, eri tahojen lausunnoista ja ELY lisäselvitysvaatimuksista huolimatta, hankkeen kaavaehdotus tuodaan jo syksyllä ilmeisen keskeneräisenä julkiseksi. Kunnan ja Energiequelle yhtiön tahtotila on rakentaa erämaiselle kohteelle.

Väite, että suojaetäisyys johtaa voimaloiden koon kasvuun ja alueiden laajenemiseen, ei ole looginen. Korkeampien voimaloiden tehokkuus vähentää niiden lukumäärää, eikä lisää kokonaiskapasiteettia. Suuntaus kohti suurempia turbiineja on jo käynnissä, riippumatta suojaetäisyydestä.

Melun ja välkkeen osalta väitetään, että nykyinen sääntely riittää. Todellisuudessa melumallinnus perustuu vanhentuneeseen ohjeeseen (YM OH 2/2014), eikä se huomioi

melun erityispiirteitä tai ympäristöolosuhteita, joidenka seurauksena haitalliseksi koettu melu leviää hyvin laajalle. Melumittausohjeet eivät vastaa nykyaja tarpeita.

Vertailu muihin maihin osoittaa, että Suomessa suojaetäisyydet ja melun huomiointi ovat löyhempiä. Monissa maissa immissiovaikutuksia säädelään tarkemmin. Suomessa kuntien vahva rooli maankäytössä yhdistettynä kiinteistöverotuottoihin on johtanut hallitsemattomaan rakentamiseen – ei hyväksyttävyyden paranemiseen. Verotuksen ohjausvaikutus on johtanut hankkeiden sijoittamiseen huonosti soveltuviin kohteisiin, erityisesti herkkään luontoon sijoittuviin pienhankkeisiin.

5. Suojaetäisyysvaikutusten liioittelu

Väitteet, että 8-kertainen suojaetäisyys estää suurimman osan hankkeista, eivät perustu faktoihin. Suomen Uusiutuvat ry:n esittämiin arvioihin suojaetäisyyden vaikutuksista tulee suhtautua varauksella, sillä niiden pohjana on järjestön oma aineisto, jota ei ole julkisesti saatavilla eikä riippumattomasti tarkistettavissa. Analyysi on virheellinen ja yliarvioi vaikutuksen, sisältäen myös hankkeita, joihin suojaetäisyys ei vaikuttaisi (esim. maakuntakaavassa olevat). Myös Energiategollisuus Ry on todennut, että järjestön aineistossa on mukana maakuntakaavaan kuuluvia hankkeita.

Useat yhtiöt, kuten Abo Energy ja Multialla Nikaran hanketta suunnitteleva Energiequelle, ovat liioitelleet suojaetäisyyden vaikutuksia erittäin merkittävällä tavalla. Energiequellen [15 suunnittelu-luvitusvaiheen hankkeesta](#) vain 5 on pienhankkeita (yht. 33 voimalaa/348 kaikista yhtiön voimaloista), ja niistä käytännössä vain 1-2 kpl (6-13 voimalaa) on sellaisia, joihin suojaetäisyys voisi vaikuttaa. Energiequelle kuitenkin lausuu alueidenkäyttölain suojaetäisyydestä, että etäisyyssääntely vaikuttaa noin 50 % sen voimaloista (joita yhtiön mukaan noin 350). Myös yhtiöiden lausunnoissaan käyttämä investointikustannus (per MW) vaihtelee jopa lähes 70 %, mikä herättää lisäkysymyksiä arvioiden luotettavuudesta.

Tuulivoimayhtiöt ja etujärjestöt lausunnoissaan vaativat myös uutta suojaetäisyyden vaikutusten arviointia. Tämä on hidastustaktiikkaa, jolla pyritään viivästyttämään alueidenkäyttölain suojaetäisyyden voimaantuloa. Etujärjestöt (esim. EK) ovat laatineet useita tuulivoiman talousvaikutusten arvioita. Ne yliarvioivat positiiviset talousvaikutukset - esim. EK:n [kiinteistöverolaskelman perusteet](#) (dia 14) olivat merkittävän virheellisiä ja ylimitoitettuja. Ylipäätään tarkastelun lähtökohta on eettisesti sekä perustuslain ja VAT näkökulmasta kyseenalainen – tarkastelun lähtökohtana ei voi olla maksimoida laajoja ympäristövaikutuksia omaavaa liiketoimintaa. Suomen maaperä ja luonto eivät voi olla lähtökohtaisesti 'varattu' tuulivoimatuotantoon, jota ei voida säädellä eri sidosryhmien ja luontoympäristöjen tarpeiden huomioimiseksi.

Tällainen hidastustaktiikka on myös vastuullisesti kyseenalaista, sillä yhtiöiden omat hankeselvitykset ovat usein puutteellisia ja joissain tapauksissa jopa harhaanjohtavia. Esimerkiksi Nikaran hankkeessa tuulivoimayhtiön laatimat luontotyyppi- ja kanalintuselvitykset on kyseenalaistettu useiden asiantuntijatarkastelujen pohjalta. Selvitysten puutteellisuus johtaisi voimaloiden ja liityntälinjan sijoittumiseen mm. lähteiden ja metson vakiintuneiden suurten soidinalueiden päälle (Lähde: Teppo Häyhä, Luontotyyppikartoitus 2024, Kanalintuselvitys 2025).

Lukuisten kuntien lausunnot vaikuttavat perustuvan tuulivoimayhtiöiden, etujärjestön sekä tuulivoimakuntien kunnanjohtajien verkoston näkemyksiin. Kaikki kunnat eivät ole lausuneet, ml monet kunnat, joilla on kuntakohtainen vähimmäissuojaetäisyys. Linna-Peurala kyläyhdistys sijaitsee Multialla. [Multian kunnan lausunto](#) sisälsi merkittäviä virheitä – esimerkiksi väite, että suojatäisyys siirtää hankkeet erämaisiin kohteisiin ja suurmaanomistajien maille – on virheellinen. Jokainen hanke esim. Multialla ja Keuruulla, niin pienhanke kuin maakuntakaavaan kuuluva hanke, sijoittuu erityisesti lähes yksinomaan suurmaanomistajien maille.

Kuntien kaavoitusmonopoli, itsemääräämisoikeus tai demokratia eivät myöskään heikenny suojatäisyyden johdosta – kaavoitusta ohjaa tälläkin hetkellä laki ja sääntely. Demokratia vahvistuu, sillä toistaiseksi kunnan johto on lukuisilla paikkakunnilla huomionnut tuulivoimahankkeiden lähivaikutusalueiden asukkaita ja lähivaikutusalueen tarpeita heikosti.

Suojatäisyys ei myöskään estä suurinta osaa voimalarakentamisesta, saati vihreätä siirtymää ja alueiden kehitystä. Suojatäisyys koskee vähemmistöä voimaloista ja sähkön tuotannosta. FCG:n 13.12.2024 selvitys osoittaa, että Suomessa on tilaa jopa 5200-8000 uudelle voimalalle vaikka esimerkiksi 2000-2500 m vähimmäissuojaetäisyys koskisi sekä pienhankkeita että maakuntakaavan hankkeita. Tämä on 6–9 kertaa enemmän kuin nykyinen voimala lukumäärä (noin 1850 kpl). Lisäksi FCG:n viittausta 1.5 km ja 800–1000 m suojatäisyyden vaikutuksista on käytetty tarkoitushakuisesti lukuisissa lausunnoissa, jättäen mainitsematta, että kyse on kaikista tuulivoimapaikoista, ei vain pienhankkeista.

Myös [EU Komission \(2025\) suojatäisyysselvityksen](#) mukaan Suomella on huomattava 430 TWh maatuulivoimapotentialiaali vielä kaikkia voimaloita koskevalla 2000 m vähimmäissuojaetäisyydellä. Suomella on 'varaa' asettaa lakiesityksen mukainen suojatäisyys, ja samanaikaisesti suojata asukkaita, erämaisia kohteita ja luonnon monimuotoisuutta.

Varoitukset eräiden Euroopan maiden tiukemmista suojatäisyyksistä eivät ole perusteltuja. Puolan aiempi kansallinen ja Saksan Bavarian nykyinen 10 x kokonaiskorkeus vaikuttavat hyvin eri tavalla kuin Suomen esitetty pienhankkeita koskeva 8 x kokonaiskorkeus etäisyys: 1) kummallakaan alueella ei ole tilaa kuten Suomessa (kts EU Komission selvitys); 2) kummallakin alueella sääntely koskee kaikkia voimaloita/hankkeita; ja 3) etäisyysvaatimus on suurempi. Lisäksi Puolan uusi 500–700 m etäisyys on laadittu saksalaisten tuulivoimayhtiöiden lobbaamana. Useat saksalaiset yhtiöt ovat pyrkineet sijoittamaan pieniä, käytöstä poistettuja voimaloita Puolaan. Ranskan 500 m suojatäisyys ei myöskään ole verrattavissa, sillä Ranskassa on yksi Euroopan tiukimmista tv lainsäädännöistä, sulkien ison osan maasta tuulivoiman ulkopuolelle, rajaten voimalakorkeutta ja kasvattaen etäisyyttä asuntoihin ja muihin kohteisiin. Sen sijaan [Skotlannissa](#) on 2 km yleisetäisyys ja [paikallistasolla](#) jopa 11 x voimalakorkeus.

Sähkön tuotanto maatuulivoimatuotannon muodossa ei sijoitu lähelle kulutusta, riippumatta suojatäisyyden voimassaolosta. Kaupunkiseuduille ja taajamien yhteyteen ei ole tullut, eikä tule maatuulivoimaa. Maisemavaikutus ja huoli omaisuudensuojasta estävät sen. Eteläisessä Suomessa yksistään huoli aurinkovoiman maisemavaikutuksista on rajoittava tekijä.

6. Johtopäätös

Linna-Peurala kyläyhdistys kannattaa alueidenkäyttölain 16 §:ään esitettyä vähimmäisetaisyyssääntelyä tuulivoimarakentamisessa. Esitys lisää ennakoitavuutta, yhdenvertaisuutta ja suojaa sekä asukkaita että ympäristöä. Suojaetäisyyden säätäminen lakiin – ei asetuksella – on olennaista, jotta sääntely olisi vahvasti perusteltu, oikeudellisesti sitova ja kestävä. Kyläyhdistys katsoo, että ehdotettu sääntely on yleisen edun mukainen, lainmukainen ja oikeasuhtainen toimi turvaamaan perusoikeuksia ja hillitsemään kasvavia sosiaalisia ja taloudellisia ristiriitoja, joita hallitsematon tuulivoimarakentaminen aiheuttaa.